

SGF

STUDIO
GALERIJE
FORUM

AIDA ALIKADIĆ

23. 12. 1986 — 11. 1. 1987.

Nema nikakve sumnje da Aida Alikadić pripada redu sretnika koji su našli jasan znak svoje plastičke posebnosti. Ali »sreća« je relativna kategorija i nije je umjesno pripisivati kiparstvu i umjetniku kojemu se nije nudila iako je osvojena. Jer sreća je ovdje, u krilu jedne izrazito senzibilne, tihe i osjećajne prirode (koja je u grubosti terakote i na principima zemlje i vatre) ona mjera koja oblik čini naravnim kao što se i naravnim čini čaša vode ispijena u trenutku žeđi. Ima u tom Aidinom djelu mudrosti povjesnog, ima i suvremenog mišljenja o kipu ali rezultat je izvan svake sumnje sinteza formativnih, psiholoških i emotivnih vrlina oblika.

To su, nema sumnje, lijepe riječi. Ali njihova su pokrića u vidljivoj konfiguraciji oblina, pregiba, izduženja, zarez a i šupljina koje upotpunjuju dojam plastičke jasnoće i koje istovremeno šire asocijacije u dubinu i širinu, vodeći ih prostranstvima iskustva kojima smjerovodi mogu proticati do ciklaskih idola, egipatskog pijeska, Uskršnjih hridi ili Moorovog sela povezujući i prostore i vremena i čineći oblik svojevrsnom baštinom općeg iskustva. I premda ću mnoge ljubitelje »izuma« i »novosti« (zagovornike originalnosti) iznenaditi, moram reći da vrijednost ovog djela određujem više prema općem, a manje prema pojedinačnom. Uvijek sam u ovakvoj kiparskoj naravi nalazio mudrost i ferment istine oblike i uvijek mi se takav oblik činio plodom izraslim na tlu ljudske misli i osjećaja – na tlu ljudske vrline. On je neosporno po svojoj sintagmi nov, ali kao da je oduvijek rastao u tom (zajedničkom) vrtu i kao da njegovom prezentu pripadaju i prošla i buduća vremena. Kao da ga je mjesto čekalo. A pitanje originalnosti pitanje je individualne plastičke razločnosti koja se služila razumljivim jezikom ali koja je progovorila drugačije.

Pa gdje je mjesto Aidinog kiparstva? Između antropomorfizma i organskog, vitalističkog i stilizacijskog, figurativnog i asocijativnog... Ono boravi u onom izmirenju sila koji od svojstava stvaraju vrline, a od tvari život. Stoga se, tražeći joj obitelj, njezino djelo može u širokim odrednicama prikloniti skulpturi koju smo uvjetno i prilično neprecizno nazivali »primordijalnom« i »arheološkom« (Svertasek, Uzur, Poprzan i dr). Njezina civilizacijska širina postignuta je plastičkom jednostavnošću i jedinstvenošću, bilo da je riječ o rukama koje se gledaju licem u lice, ispletenih prstiju ili uzdignutih kažiprsta (Prstarenje) ili blagim pregibima masa (ležeće figure), likovima steatopigijskih oblika, sjedećih, izduženih i vretenastih... A u najmanjem se detalju odčitava Aidin smisao za proporciju i pokret, kao i čitav niz plastičkih interesa. Oblina, zadebljanja, sučeljavanje ležećeg i uspravljenog, savijenog i ravnog, debljeg i tanjeg, punog i praznog... ponavlja se i u crtežima u tušu jednostavnih dispozicija poteza i osnovnih obrisnih, odnosno voluminoznih nagovještaja.

Bez govora o vrlinama negativne dijalektike, odnosno o tome što ova skulptura nije, recimo da Aidin oblik čuva duh civilizacijskog i ljudskog i to načinom egzistencije oblika i njegove plastičke vjerodostojnosti. Njezin oblik naprosto jest ne samo forma nego naseljena sudbina i činjenica duha.

Ako je Meštrović smatrao da će njegove »najljepše skulpture ostati u brdima«, ako ih je Arp očekivao na proplancima, u šumama i na obalama rijeka, onda Aidino djelo ima puno razloga pretendirati na mjesto ognjišta. Ono može rasti na tlu iskustva koje nikada neće zaboravljati lice čovjeka uz tronožce ispod kojeg grije vatra.

Ive Šimat Banov

BIOGRAFIJA

AIDA ALIKADIĆ rođena je 28. 4. 1961. godine u Bosanskom Brodu. 1980. godine upisala je studij kiparstva na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Diplomirala je 1985. godine u klasi prof. Branka Ružića. Od 1985. godine član je HDLU-a i ZUH-a. Živi i radi u Zagrebu kao samostalni umjetnik.
Adresa: II armije 34, 41040 Zagreb.

POPIS RADOVA

1. Izbor iz ciklusa »Mamice«: Velika mamica, Mamica, Malo maminstvo, itd.
2. Izbor iz ciklusa »Parovi«. Par I, Par II, Dobro ti jutro, itd.

KOLEKTIVNE IZLOŽBE

1983. SAMOBOR – Samoborski muzej, Prvi saziv Likovne kolonije Lug,
1984. Samobor – Samoborski muzej, Drugi saziv Likovne kolonije Lug
Zagreb – SKUC – Izložba studenata ALU
1985. Slavonski Brod – Salon »Becić«, Brodski likovni krug '85
Zagreb – Umjetnički paviljon – Drugi triennale hrvatskog kiparstva
Zagreb – Tiflološki muzej Jugoslavije – Taktila '85.
Zagreb – Vladimir Nazor – Izložba studenata završnih godina ALU
1986. Ilok – Dvorac – Deseti saziv likovne kolonije Ilok »In signo terrae«
Slavonski Brod – Salon »Becić«, Brodski likovni krug '86.
Titov Vrbas – Likovna galerija – YU paleta mladih, Festival jugoslovenske poezije mladih
Zagreb – Pionirski dom Marko Orešković – Likovno druženje
Zagreb – 17. Salon mladih
Zagreb – 21. Zagrebački salon
Zagreb – XIV postav recentnih radova članova SHDLU

SAMOSTALNE IZLOŽBE

1986. ZAGREB – Studio Galerije forum

NAGRADE

1984. ZAGREB – Nagrada Sveučilišta u Zagrebu za najbolje studente u 1984. godini
1985. ZAGREB – Nagradu ALU za izuzetno uspješno završen studij

3. Izbor iz ciklusa »Ruke«: Prstarenje, Dlan, U pukotini dana, PST..., Show me the way, itd.
4. Izbor iz ciklusa Stopala: Stopalo I, Stopalo II, Stopalo III, Neobičan par, Tiho-tiho, itd.
5. U dnu dana, Mali G. Samsa, Jutro s pticom, Gledajući horizont, Gledajući ostalost, Jutro, Pitanje bez naziva, itd.

»Mamica« 1985. terracota, visina 23 cm

Izdavač
Published by
GALERIJA FORUM CENTRA
ZA KULTURU
I INFORMACIJE, Zagreb,
Teslina 16, tel. 421-144

Za izdavača
For the publisher
MILAN BREZAK

Urednik kataloga
Catalogue editor
VIŠNJA KNEZOČI

Predgovor
Preface
IVE ŠIMAT BANOVIĆ

Fotografije
Photographies
NINO VRANIĆ

Grafički urednik
Graphical supervision
IVICA STANČIN

Likovna postava
Arrangement of exhibits
VIŠNJA KNEZOČI
AIDA ALIKADIĆ

Plakat
Poster design
IVICA STANČIN

Tehnička postava izložbe
Technical layout
ŽELIMIR MARTINJAK

Umnožavanje kataloga
Printed by
KREŠIMIR ŠTEFANOVIĆ

Naklada
Edition
400 komada